

**Plán péče
o přírodní památku**

PRAŽSKÝ ZLOM

**na období
2023–2032**

Plán péče je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný. Realizaci plánu péče zajišťuje orgán ochrany přírody příslušný ke zajištění péče o tuto souvinnost s vlastníky a nájemci dotčených pozemků postupy podle § 68 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přír

OBSAH

1. Základní údaje o zvláště chráněném území.....	4
1.1 Základní identifikační údaje.....	4
1.2 Údaje o lokalizaci území.....	4
1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí.....	4
1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma.....	5
1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími.....	5
1.6 Kategorie IUCN.....	5
1.7 Předmět ochrany ZCHÚ.....	6
1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu.....	6
1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav.....	6
1.8 Cíl ochrany.....	6
2. Rozbor stavu zvláště chráněného území s ohledem na předmět ochrany.....	7
2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů.....	7
2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů.....	7
2.1.2 Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.....	9
2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti.....	9
2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti	9
2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy.....	10
2.4 Současný stav zvláště chráněného území a přehled dílčích ploch.....	10
2.4.1 Základní údaje o lesích.....	11
2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích.....	11
2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody.....	11
2.4.4 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky.....	11
2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup.....	11
2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize.....	12
3. Plán zásahů a opatření.....	13
3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ.....	13
3.1.1 Rámcové zásady péče o ekosystémy a jejich složky nebo zásady jejich jiného využívání.....	13
3.1.2 Podrobný výčet navrhovaných zásahů a činností v území.....	15
3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností.....	15
3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu.....	15
3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území.....	15
3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností.....	15
3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území.....	15
3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území.....	15
4. Závěrečné údaje.....	16
4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností).....	16
4.2 Použité podklady a zdroje informací.....	16
4.3 Seznam používaných zkratk.....	17
4.4 Plán péče zpracoval.....	17
5. Přílohy.....	18

1. ZÁKLADNÍ ÚDAJE O ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉM ÚZEMÍ

1.1 Základní identifikační údaje

evidenční číslo:	1124
kategorie ochrany:	přírodní památka
název území:	Pražský zlom
druh právního předpisu, kterým bylo území vyhlášeno:	vyhláška
orgán, který předpis vydal:	Národní výbor hl. m. Prahy
číslo předpisu:	5/1988
datum platnosti předpisu:	4. 7. 1988
datum účinnosti předpisu:	1. 9. 1988
pozměňovací vyhlášky/nařízení:	-

1.2 Údaje o lokalizaci území

kraj:	Hlavní město Praha
okres:	?
obec s rozšířenou působností:	?
obec s pověřeným obecním úřadem:	?
obec:	?
katastrální území:	Hloubětín [731234]

Příloha:

M1 – Orientační mapa s vyznačením území

1.3 Vymezení území podle současného stavu katastru nemovitostí

(zdroj: <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/>; části ploch odečet v GIS)

A) Vlastní chráněné území

Katastrální území: Hloubětín 731234

Číslo parcely podle KN	Číslo parcely podle PK nebo jiných evidencí	Druh pozemku podle KN	Způsob využití pozemku podle KN	Číslo listu vlastnictví	Výměra parcely celková podle KN (m ²)	Výměra parcely v ZCHÚ (m ²)
8/1 část		zeleň	ostatní plocha	1103	2273	903
12 část		zeleň	ostatní plocha	1103	857	625
1176/2		jiná plocha	ostatní plocha	1003	2181	1541
Celkem:						3 069

B) Ochranné pásmo chráněného území

Ochranné pásmo není vyhlášené, je jím tedy dle § 37 zákona č. 114/1992 Sb. Pás do vzdálenosti 50 m od hranice ZCHÚ. (plocha dle ÚSOP 2,6446 ha). Spadá do katastrálního území Hloubětín [731234].

Příloha: M2 – „Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma“

1.4 Výměra území a jeho ochranného pásma

Druh pozemku	ZCHÚ plocha v ha	OP plocha v ha	Způsob využití pozemku	ZCHÚ plocha v ha
lesní pozemky				
vodní plochy			zamokřená plocha	
			rybník nebo nádrž	
			vodní tok	
trvalé travní porosty				
orná půda				
ostatní zemědělské pozemky				
ostatní plochy	0,3069		nepłodná půda	
			ostatní způsoby využití	0,3069
zastavěné plochy a nádvoří				
plocha celkem	0,3069	2,6446		

Přehled výměr z různých zdrojů

Přehled výměr z různých zdrojů (ha)		
	výměra CHÚ	výměra ochranného pásma
vyhlašovací dokument	0,3422	–
katastr nemovitostí	odečet dle GIS 0,3069	–
oficiální údaj dle ÚSOP	0,3069	2,6446

1.5 Překryv území s jinými chráněnými územími

národní park: –
chráněná krajinná oblast: –
jiný typ chráněného území: –

Natura 2000

ptačí oblast: –
evropsky významná lokalita: –

1.6 Kategorie IUCN

III – přírodní památka nebo prvek

1.7 Předmět ochrany ZCHÚ

1.7.1 Předmět ochrany ZCHÚ podle zřizovacího předpisu

Odkryv zpřístupňující plochu pražského zlomu, významného tektonického jevu pražské pánve.

1.7.2 Hlavní předmět ochrany ZCHÚ – současný stav

A. ekosystémy

–

B. druhy

–

C. útvary neživé přírody

útvary	geologická charakteristika	popis útvaru	kód předmětu ochrany*
Geologický odkryv – dislokační plocha pražského zlomu	Dislokační plocha pražského zlomu, kde se stýkají zahořanské souvrství s horninami dobrotivského souvrství, skaleckými křemenci a dobrotivskými břidlicemi (beroun a dobrotiv)	PP Pražský zlom je jediným odkryvem, kde je možné na zemském povrchu vidět a studovat přímo dislokační pásmo jedné z nejnámennějších dislokací Českého masivu. Přirozený odkryv tvořený nárazovým břehem Rokytky, kde je vypreparována křemencová lavice s dislokačním pásmem pražského zlomu	a

* kód předmětu ochrany:

a – předmět ochrany spadá pod definici předmětu ochrany dle zřizovacího předpisu ZCHÚ

b – předmět ochrany překrývající se EVL/PO (v závorce je uveden kód stanoviště dle vyhl. č. 166/2005 Sb., hvězdičkou (*) jsou označena prioritní stanoviště a druhy)

c – další významný ekosystém nebo jeho složka, který je navržen k doplnění mezi předměty ochrany ZCHÚ (vizte i kap. 3.4)

1.8 Cíl ochrany

Dlouhodobým cílem je zachování geologických objektů a umožnění jejich studia.

A. ekosystémy

–

B. druhy

–

C. útvary neživé přírody

útvary	cíl ochrany	indikátory cílového stavu
Geologický odkryv – dislokační plocha pražského zlomu	uchování odkryvu nezarostlého vegetací, úpatí nezakryté sutí	<ul style="list-style-type: none"> • min. 90–100 % plochy odkryvu bez vegetace • úpatní suť max. do výše 0,5 m????

2. ROZBOR STAVU ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ S OHLEDEM NA PŘEDMĚT OCHRANY

2.1 Popis území a charakteristika jeho přírodních poměrů

2.1.1 Stručný popis území a jeho přírodních poměrů

PP Pražský zlom je jediným odkryvem, kde je možné na zemském povrchu vidět a studovat přímo dislokační pásmo jedné z nejvýznamnějších dislokací zemské kůry Českého masivu – je tedy unikátním chráněným územím, jehož zachování je nezbytné pro další vědecký výzkum a stejně tak i pro výchovné účely. Obdobné odkryvy umožňují i laikovi získat představu o obrovských silách, které se podílely na utváření geologického podkladu našeho státu.

Charakteristika území:

Bioregion	Řípský (1.2)
Fytogeografické členění	Pražská kotlina (10b)
Geomorfologická jednotka	Pražská plošina (VA2)
Klimatická oblast	teplá 2 (T2)
Přírodní lesní oblast	Polabí (17)
Minimální nadmořská výška (m)	202
Maximální nadmořská výška (m)	214

GEOLOGICKÁ CHARAKTERISTIKA

PP tvoří tři odlišné jednotky. Hnědé jílovité břidlice modelují v sz. části PP zalesněný svah a představují tektonické podloží skaleckých křemenců, které tvoří skalní výchoz a druhou jednotku. Třetí jednotkou jsou černé jílovité břidlice, tvořící 4–5 m mocnou polohu s. od tektonického zrcadla na skalním výchozu.

Podle nalezené fauny (RÖHLICH 1953) a petrografického charakteru patří jemně slídnaté hnědé jílovité břidlice, začínající s. od křemencového výchozu ve vzdálenosti 5–6 m, k zahořanskému souvrství. Skalecké křemence tvoří masivní až nezřetelné lavice s převažujícím úklonem kolem 40° k JV. V severozápadní části výchozu je vyvinut antiklinální ohyb, kde jsou sklony opačného smyslu, od 60 do 80° k SZ. Mocnost křemencových lavic je různá, nejmocnější lavice má kolem 500 cm. Místa jsou křemence tektonicky drcené v souvislosti s pohyby podél pražského zlomu. Ve stratigrafickém nadloží jsou j. od PP v zakrytém skalním podkladu vyvinuty tmavě šedé až černošedé jílovité břidlice dobrotivského souvrství. Tytéž břidlice tvoří podle faunistického obsahu rovněž třetí jednotku, která je mezi hnědými břidlicemi zahořanského souvrství a plochou tektonického zrcadla na křemencích v z. části odkryvu. V těchto místech je sice součástí drceného dislokačního pásma, ale zároveň drceného stratigrafického nadloží skaleckých křemenců. Fauna, kterou zde zjistil rovněž RÖHLICH (1953), dokazuje tak nepřímo stáří celého křemencového hřbetu, v minulosti považovaného i za křemence drabovské (nyní řevnické), tvořící až nadloží několik set metrů mocného dobrotivského souvrství.

Zvláštní popis si zaslouží vlastní dislokační plocha pražského zlomu jako nápadný fenomén dokazující posuny, ke kterým podle zlomu došlo v minulosti. V průběhu hlavních posedimentačních posunů podél tohoto zlomu došlo k zaklesnutí severní kry proti jižní, takže se podél zlomu stýká mnohem mladší zahořanské souvrství s horninami dobrotivského souvrství, skaleckými křemenci a dobrotivskými břidlicemi (beroun a dobrotiv). Výška posunu je v Hloubětíně minimálně 900 m. To odpovídá zjištění VORLA (1982), který udává vertikální složku pohybu až 1000–1800 m v poordovickém období. Dislokační plocha má v PP celkově svislý sklon s mírným kolísáním do 70° lokálně. Místa je dokonale vyhlazena do matového lesku. Svislé rýhování ve smyslu posunů, ke kterým podél dislokační plochy došlo, je poměrně řídké (KŘÍŽ 1985). Dosti časté jsou vodorovné žlábkové průřezy, široké několik mm až více než 1 cm. Jejich vznik RÖHLICH (1953) vysvětluje rozpukáním křemencových lavic na vnějších stranách jejich ohybů. V těchto místech docházelo k odrolování křehkých křemenců, čímž vznikaly žlábkové vyplněné odroleným ostrým materiálem. Ten po obnažení křemencové dislokační plochy s tektonickým ohlazením vyvětral a vypadal. Na ploše tektonického zrcadla jsou i mělké ploché prohlubně s nerovným drsným povrchem; i u nich se RÖHLICH domnívá, že vznikly vyvětráním drobných, brekciovitých partů.

Severně od dislokační plochy je 4–5 m mocná poloha černých, silně drcených jílovitých břidlic, přivlečených z nadloží skaleckých křemenců. Ojedinele jsou v těchto drcených břidlicích uzavřeny kusy šedavých křemenců, o kterých se RÖHLICH (1953) domnívá, patrně nesprávně, že by mohlo jít o vklíněné zbytky řevnických křemenců. Proto i část břidlic vzdálenější od dislokační plochy (2–5 m) interpretuje jako libeňské břidlice bez jakéhokoliv paleontologického důkazu. S největší pravděpodobností jde rovněž o úlomky skaleckých křemenců a dobrotivské břidlice, vyvlečené z nadloží křemenců. Je třeba zdůraznit, že celých 5 m mocnosti pásma drcených břidlic musíme považovat za dislokační pásmo, i když k největšímu relativnímu posunu došlo mezi drcenými dobrotivskými břidlicemi a břidlicemi zahořanského souvrství.

Faunu popisuje RÖHLICH (1953), který zde odkryl celé pásmo s. od dislokační plochy (RÖHLICH, 1960). Z drceného pásma libeňských (dobrotivských) břidlic udává trilobita *Zeliszella (Ormatops)* sp. a ramenonožce *Paterula bohémica* a *Tardaquila* sp. Ve vzdálenosti 5–6 m s. od dislokační plochy našel v hnědých jílovitých břidlicích trilobity *Marrolithus ornatus*, *Selenopeltis buchi buchi* a *plumulita Plumulites fraternus*. Mikrofauna nebyla studována.

PP Pražský zlom je jediným odkryvem, kde je možné na zemském povrchu vidět a studovat přímo dislokační pásmo jedné z nejvýznamnějších dislokací Českého masivu. Měla významný podíl na vývoji sedimentace v pražské pánvi během ordoviku a později, kdy podél ní došlo k velkým a významným pohybům v průběhu variského vrásnění. Odkryvy zlomů jsou obecně velmi vzácným fenoménem v krajinně zakryté mladšími sedimenty, které již nejsou porušeny. Většina takovýchto zlomů je pouze předpokládána na základě podrobného mapování, výskytu pramenů vody a dalších indicií. Obdobné odkryvy mají zásadní význam pro studium a ověřování zlomů, pro studium charakteru pohybů podél zlomových ploch, na základě zachovaných tektonogramů (rýhování) apod. Možnost stratigrafického určení hornin po obou stranách dislokačního pásma je základem pro stanovení výšky skoku, což v tomto případě bylo umožněno nálezy fosilní fauny. PP je tedy unikátním chráněným územím, jehož zachování je nezbytné pro další vědecký výzkum a stejně tak i pro výchovné účely. Obdobné odkryvy umožňují i laikovi získat představu o obrovských silách, které se podílely na utváření geologického podkladu našeho státu.

Geologické údaje k území:

(dle Česká geologická služba: <http://lokality.geology.cz/246>)

- *Geologická charakteristika*: Kvádrotité skalní výchozy, tvořené pískovci a slepenci perucko-korycanského souvrství. V nich se nachází větší množství diagonálně zvrstvených ploch, umožňujících stanovit směry paleoproudů
- *Regionální členění*: Český masiv → pokryvné útvary a postvariské magmatity → křída Českého masivu → česká křídová pánev → vltavsko-berounský vývoj
- *Stratigrafie*: mezozoikum → křída → svrchní křída → cenoman
- *Jevy*: skála, zvrstvení
- *Původ geologických jevů (geneze)*: sedimentární
- *Hornina*: pískovec, slepenec (konglomerát)

FLORA & FAUNA

Potenciální vegetace

(pojem potenciální přirozená vegetace znamená vegetaci, která by pokrývala území v případě, že by nebylo ovlivněno činností člověka. Mapovaná skladba vegetace je optimálním cílovým stavem, který je v rovnováze s abiotickými podmínkami prostředí. Rekonstrukci přirozené vegetace na území Hlavního města Prahy provedli MORAVEC, NEUHÄUSL & al.; 1992)

Území se nachází v místech kontaktu jednotek potenciální vegetace *Pruno-Fraxinetum* (plochá níže položená část území) a *Melampyro nemorosii-Carpinetum typicum* (plochy nad dřívější záplavovou zónou).

Současná vegetace

Z botanického hlediska není území příliš zajímavé. Ve složení květeny tvoří významný podíl ruderalní druhy s převahou keřového podrostu. Z dřevin byly zjištěny např. druhy *Acer platanooides*, *A. pseudoplatanus*, *Carpinus betulus*, *Fraxinus excelsior*, *Ligustrum vulgare*, *Malus domestica*, *Prunus cerasifera*, *Prunus avium*, *P. spinosa*, *Quercus robur*, *Robinia pseudoacacia*, *Rosa canina*, *Rubus fruticosus* agg., *Sambucus nigra*, *Symphoricarpos albus*, *Ulmus carpiniifolia*.

Z bylin *Achillea millefolium* agg., *Ballota nigra*, *Convolvulus arvensis*, *Dactylis glomerata*, *Dianthus carthusianorum*, *Geum urbanum*, *Hedera helix*, *Chelidonium majus*, *Melissa officinalis*, *Poa annua*, *Saponaria officinalis*, *Sedum acre*, zplanělý *Sedum spurium*, *Solidago canadensis*, *Taraxacum* sect. *Ruderalia*, *Urtica dioica*

Na horním okraji a plošinách skalních výchozů (dílní plocha č. 1) se objevují náznaky zbytků společenstva kostřavových trávníků (úzkolistých suché trávníky svazu *Festucion valesiacae*; T3.3D Úzkolisté suché trávníky) s *Festuca valesiaca*, *Dianthus carthusianorum* a *Sedum acre*. Část s porosty lesního charakteru (dílní plocha č. 3) lze řadit do biotopu „L4 Suťové lesy“

V území je uváděn plž *Chondrula tridens*.

Seznam druhů invazivních (I), vysazených (V) či zplanělých (Z) cévnatých rostlin zaznamenaných v území roce 2020:

<i>Robinia pseudoacacia</i>	I
<i>Melissa officinalis</i>	Z
<i>Prunus cerasifera</i>	Z
<i>Sedum spurium</i>	Z
<i>Solidago canadensis</i>	I
<i>Symphoricarpos albus</i>	Z, I

2.1.2 Přehled zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů

V území nebyly zaznamenány chráněné druhy.

2.1.3 Výčet a popis významných přirozených disturbančních činitelů působících v území v minulosti a současnosti

a) abiotické disturbanční činitele

Vlastní skalní stěna (plocha 1) je ohrožena neovlivnitelně typicky povětrnostními vlivy a mrazem.

b) biotické disturbanční činitele

Geologické objekty jsou ohroženy především intenzivním zarůstáním dřevinami, a tím postupného narušování a zvětvávání hornin.

2.2 Historie využívání území a zásadní pozitivní i negativní vlivy lidské činnosti v minulosti, současnosti a blízké budoucnosti

Území se nachází ve středu městské aglomerace, je sevřené mezi víceproudou silnicí na západě a zástavbu na východě. Celá oblast je pod dlouhodobým vlivem člověka, na skále nad územím se nachází hloubětínský zámeček.

V CHÚ byla situována příležitostná těžba štětu a šterku (část podél ulice U Slavoje), která byla ukončena nejpozději před 2. světovou válkou. Zřejmě šlo o stěnový lom.

a) ochrana přírody

Vizte kap. 2.5. a tabulka T2.

b) rekreace a sport

Územím prochází poměrně frekventovaná asfaltová cesta a cyklostezka. Vyhlička pod Vyhličkovým altánem (věží) je také poměrně návštěvnicky frekventovaná, a to bohužel se zanecháváním odpadků – v současné době však nikterak zásadním.

2.3 Související plánovací dokumenty, správní rozhodnutí a právní předpisy

–

2.4 SOUČASNÝ STAV ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÉHO ÚZEMÍ A PŘEHLED DÍLČÍCH PLOCH

2.4.1 Základní údaje o lesích

–

2.4.2 Základní údaje o rybnících, vodních nádržích a tocích

–

2.4.3 Základní údaje o útvarech neživé přírody

Vizte kap. níže.

2.4.4 Základní údaje o plochách mimo lesní pozemky

Dílčí managementové plochy území:

označení dílčí plochy	název	výměra (m ²)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu
1	Skalní výchozy	0,0837	Skalní výchozy tvoří hranu podél pozemku zámečku. Výška pásu výchozů se postupně zvyšuje až na cca 6–7 m. Ač jsou dřeviny pravidelně odstraňovány, v současné době se na nich vyskytují poměrně hojně nálety dřevin, které místy tvoří až zapojené nárosty (zvláště <i>Prunus spinosa</i> až 70 %, <i>Rosa canina</i> , <i>Rubus fruticosus</i> agg., <i>Prunus cerasifera</i> , <i>Acer platanoides</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> , <i>Ligustrum vulgare</i>) – je nutné silné odstranění náletů i části vzrostlých stromů. Zda byla někdy v minulosti odstraňována suť z úpatí výchozů zřejmě není známo? Zasucení paty výchozů v J části je cca od 0,5–1,5 m. Nejvíce je patrné v „zářezech“ mezi vypreparovanými skalami vystupujícími ze stěny, kde osypy tvoří větší „haldy“. <i>společenstva</i> : na horním okraji a plošinách skalních výchozů se objevují náznaky zbytků společenstva kostřavových trávníků (úzkolistých suché trávníky svazu <i>Festucion valesiacae</i> ; T3.3D Úzkolisté suché trávníky) s <i>Festuca valesiaca</i> , <i>Dianthus carthusianorum</i> a <i>Sedum acre</i>
2	Travní porosty	0,09	Travní porosty pod výchozy ruderálního charakteru. V současné době pravidelně sečené plochy (2 × ročně). Je zde relativně frekventovaná průchozí oblast a vede zde cyklostezka, takže údržba má vedle udržovacího managementu i estetickou funkci
3	Porosty lesního charakteru	0,1180	Porosty lesního charakteru (lze řadit do biotopu „L4 Suťové lesy“) jsou ve velice zarostlém až „pralesovitém“ stavu dlouhodobě neudržované. Ve složení dominuje javor mléč (<i>Acer platanoides</i>) 75 % a jeho silné zmlazení, habr obecný (<i>Carpinus betulus</i>) 10 %, trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>) 10 %, javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>) 5 %, hojně břečtan popínavý (<i>Hedera helix</i>). Není zde nutné zasahovat a je možno ponechat spontánnímu vývoji s výjimkou odstranění akátu společně s důslednou likvidací jeho zmlazení (do takto zapojeného porostu se již nedostane)

Všechny plochy jsou nelesní pozemky.

2.5 Souhrnné zhodnocení stavu předmětů ochrany, výsledků předchozí péče, dosavadních ochranných zásahů do území a závěry pro další postup

Předchozí odstraňování dřevin ze skalních výchozů v severozápadní části území zřejmě nebylo dosti intenzivní, takže v současnosti je nutné provést silný zásah na odstranění vegetace a následně pravidelnou likvidaci provádět s větší frekvencí.

Naopak stav ploch pod výchozy je dobrý jsou pravidelně dvakrát ročně sečeny.

A. ekosystémy

–

B. druhy

–

C. útvary neživé přírody

útvár neživé přírody:	Geologický odkryv – dislokační plocha pražského zlomu	
indikátory cílového stavu	aktuální hodnoty indikátorů a zhodnocení stavu a trendu vývoje útvaru neživé přírody ve vztahu k provedené péči a působícím vlivům	
<ul style="list-style-type: none"> • min. 90–100 % plochy odkryvu bez vegetace 	<p>Ač jsou výchozy pravidelně zbavovány náletů dřevin, v současné době jsou silně zarostlé. Na výchozu pod věží a kolem něho tvoří nárosty již zapojený porost – dle fotografií z minulých dob (minulý plán péče, webové zdroje) byla jak plošina výchozu téměř zcela bez vegetace, tak jeho bezprostřední okolí (svahy do šířky cca 6 m?). Nadměru zarostlý je i ostatní pás výchozů.</p> <p>Proto v další péči přistoupit k silnému odstranění dřevin na těchto výchozech a následnou pravidelnou údržbu provádět s častější frekvencí a výchozy udržovat zcela bez dřevin</p>	
	stav:	zhoršený – zarůstání nálety
	trend vývoje:	zhoršující se
<ul style="list-style-type: none"> • úpatní suť max. do výše 0,5 m? 	<p>Zda byla někdy v minulosti odstraňována suť z úpatí výchozů zřejmě není známo???</p> <p>Zasucení paty výchozů v J části je cca od 0,5–1,5 m v osypech zářezů i více. Nejvíce je patrné v „zářezech“ mezi vypreparovanými skalami vystupujícími ze stěny, kde osypy tvoří větší „haldy“.</p> <p>Dle toho by bylo možné přistoupit k snížení zasucení – otázkou je, jak moc – jaký je stav skal pod současným zasucením/terénem. Minimálně by bylo vhodné odstranit zamezující osypy pod zářezy, kterými padá suť dolů až z horní hrany a tvoří jakési haldy v patě – pokud by to ovšem nezpůsobilo ještě větší erozi.</p> <p>Odpověď, zda řešit zasucení či nikoliv by dal odborný posudek</p>	
	stav:	dobry až zhoršený
	trend vývoje:	setrvalý

Legenda

Stav předmětů ochrany:

- **dobry** – stav předmětu ochrany odpovídá cílovému stavu indikátoru
- **zhoršený** – stav předmětu ochrany je z hlediska cílového stavu indikátoru zhoršený, méně závažné nedostatky v kvantitativních nebo kvalitativních charakteristikách předmětu ochrany)
- **špatný** – stav předmětu ochrany je z hlediska cílového stavu indikátoru výrazně zhoršený, závažné nedostatky v kvantitativních nebo kvalitativních charakteristikách předmětu ochrany)

Trend vývoje stavu předmětu ochrany:

- **zlepšující se**
- **setrvalý**
- **zhoršující se**

2.6 Stanovení prioritních zájmů ochrany území v případě jejich možné kolize

V území se nepředpokládá kolize mezi různými zájmy ochrany přírody. Prioritou před parkovým využitím území musí být zachování geologických jevů.

3. PLÁN ZÁSAHŮ A OPATŘENÍ

3.1 Výčet, popis a lokalizace navrhovaných zásahů a opatření v ZCHÚ

3.1.1 RÁMCOVÉ ZÁSADY PÉČE O EKOSYSTÉMY A JEJICH SLOŽKY NEBO ZÁSADY JEJICH JINÉHO VYUŽÍVÁNÍ

a) péče o lesní ekosystémy na lesních pozemcích

–

b) péče o ekosystémy mimo lesní pozemky

Porosty lesního charakteru (plocha č. 3)

V porostu lesního charakteru není nutné zasahovat a je možno ho ponechat spontánnímu vývoji s výjimkou odstranění akátu společně s důslednou likvidací jeho zmlazení (do takto zapojeného porostu se akát pak již nedostane). Uvolnění místa je možno se pokusit doplnit dubem.

Travní porosty – plocha č. 2

Provádět pravidelné sečení travních porostů. Druhové složení travních porostů je možné zlepšit/obnovit s využitím regionálního osiva „Pražská směs“ (info. OCP MHMP) – lze dosévat či vysévat na stržený drn.

Typ managementu	Sečení travních ploch a báze výchozů
Vhodný interval	2 × ročně
Minimální interval	1 × za rok
Prac. nástroj/hosp. zvíře	křovinořez, lehká sekačka
Kalendář pro management	VI.–VIII.
Upřesňující podmínky	

Typ managementu	Vyřezávání křovin a odstraňování stromů
Vhodný interval	1 × 2 let či častěji dle naléhavosti
Minimální interval	1 × 3 let
Prac. nástroj/hosp. zvíře	motorová pila, křovinořez, aplikátory herbicidu
Kalendář pro management	X.–III. (VIII.–IX.)
Upřesňující podmínky	Proti výmladnosti vyřezaných dřevin lze použít herbicid na bázi glyfosátu. Aplikaci provádět nejlépe v suchém a slunném počasí (nejvyšší účinnost je za dlouhodobého sucha VIII.–IX.). Obecně doporučovanou metodou k likvidaci velkých dřevin je nátěr neředěného herbicidu na pařez bezprostředně po kácení, v období srpen až září, někdy až do pol. října, s následným odstraňováním výmladků minimálně po dobu tří let. Doporučená koncentrace je v takovém případě vysoká, dle druhu dřeviny a aktuálního klimatu od 10 do 50 % (při chladnu konc. vyšší, naopak od cca 18 °C a výše je koncentrace nižší, 5–25 %). Aplikace herbicidu na pařez v době hlavního růstu IV.–VII. i mimo vegetační období se často májí účinkem. Realizace výřezu dřevin je z pohledu ochrany přírody optimální mimo vegetační sezónu (X.–III.), avšak nejmenšího zmlazovacího efektu je dosaženo v době VIII.–IX., tj. na konci vegetace před začátkem stahování asimilátů do kořenů

Typ managementu	Likvidace akátu
Vhodný interval	– těžba dle situace – likvidace zmlazení každoročně
Minimální interval	– těžba dle situace – likvidace zmlazení každoročně
Prac. nástroj/hosp. zvíře	pila, křovinořez, ruční vrtačka (vrták 8–10 mm)
Kalendář pro management	– navrtávání: červen – konec srpna: na vysoký pařez i nízký s následným odstraněním výmladků na podzim – jaro: kroužková metoda – aplikace arboricidu: ideálně IX.–X.
Upřesňující podmínky	Likvidaci provádět buď: – navrtávání – navrtávání kmenů ruční vrtačkou a zalití herbicidem. Na vrtání se provádí co nejvíce pod úhlem k ose kmene, aby plocha díry procházela co nejvíce okrajovými partiemi

	<p>kmene do hloubky cca 5–7 cm. Následně se naplní herbicidem a pevně „zašpuntuje“ např. kouskem větve</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>injektáž</i> či <i>záseky</i> (možné i koncem jara) – <i>přímou těžbou na vysoký pařez</i> (min. 0,5 m lépe 1 m) pro omezení kořenové výmladnosti. Odstranění pařezu v dalších letech po plném odumření. Provádí se koncem srpna s následným podzimním odstraněním výmladků. Při oloupání kůry pahýlu se počet výmladků podstatně sníží – <i>kroužkovou metodou</i>, kdy je v jarních měsících zhruba ve výšce prsou odstraněn 5–10 cm široký pruh kůry na 90 % obvodu. Strom se snaží zbytkem lýka vyživit korunu a na výmladky již nemá tolik síly. Odtěžen může být až po úplném uschnutí – <i>těžba na nízký pařez</i> je méně vhodnou technikou a je nutno ji provést od druhé poloviny srpna až začátku září, aby nezdřevnatělé výmladky pře zimu pomrzly – <i>postřik na list</i> <p>– následné důsledné každoroční odstraňování výmladků po několik let do jejich úplné likvidace</p> <p>– použití herbicidu – bez aplikace herbicidu se zásah většinou má míjí účinkem. Aplikace na pařez či prut zmlazení musí být po kácení/vyžínání okamžitá, resp. v řádu minut; nejlépe neředený roztok. Aplikace herbicidu na pařez v jarním a časném letním termínu se dle praxe má míjí účinkem.</p> <p>Při likvidaci stromů i silnějších nárůstů se ukazuje jako nejúčinnější navrtávání kmenů, ale provedené ve správném termínu. A tím je poslední praxí opakovaně potvrzován časně letní termín, a to v červnu oproti dříve doporučovanému provádění v srpnu–září.</p> <p>Z pozorování a studií vyplývá, že zásadním faktorem „spouštění“ akátového zmlazení a výmladnosti je světelný faktor – proto je výhodnější likvidovat akát postupně po malých plochách a spíše úzkými náseky dle možností ve směru V-Z</p>
--	---

c) péče o populace a biotopy rostlin a hub

Fragmenty kostřavových trávníků ohrožuje zarůstání náletem dřevin a jejich okolí vrostlými stromy. Péče spočívá v pravidelném a častém odstraňování náletů dřevin a případně i bylinné vegetace – vizte kapitola výše. U výchozu pod věží udržovat bez dřevin jak jeho horní plošinu, tak i jeho strany (do cca 6 m) a tím zajišťovat dostatečný světelný požitek zbytkům xerothermní vegetace pro její udržování a zlepšování.

d) péče o populace a biotopy živočichů

Péče o biotopy živočichů, zde převážně hmyzu, vychází z péče o rostlinná společenstva, tj. udržování výchozů i ploch pod nimi (plochy 1 a 2) s minimálním pokryvem dřevinné vegetace.

e) péče o útvary neživé přírody

Skalní výchozy včetně jejich horních plošin udržovat zcela bez dřevin. Dostatečně často provádět jejich výřez a likvidaci zmlazení. Báze skal zarůstají především vysokou bylinnou vegetací, proto je vhodné tyto plochy cca 1 × ročně vykosit – v rámci kosení travních ploch. Dále sledovat zasucení v patě výchozů a udržovat ho v přiměřené mocnosti. Směrnice managementu vizte bod b) kapitoly.

3.1.2 PODROBNÝ VÝČET NAVRHOVANÝCH ZÁSAHŮ A ČINNOSTÍ V ÚZEMÍ

a) lesy na lesních pozemcích

–

d) útvary neživé přírody

Příloha:

T2 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

e) ekosystémy mimo lesní pozemky

Příloha:

T2 – Popis dílčích ploch a objektů mimo lesní pozemky a výčet plánovaných zásahů v nich

M3 – Mapa dílčích ploch a objektů

3.2 Zásady hospodářského nebo jiného využívání ochranného pásma včetně návrhu zásahů a přehledu činností

V ochranném pásmu dbát především na eliminaci akátu. Vhodné je plochy udržovat jako běžnou městskou zeleň charakteru parkového lesa. Jinak bez návrhu.

3.3 Zaměření a vyznačení území v terénu

Informační cedule se státním znakem jsou v dobrém stavu.

3.4 Návrhy potřebných administrativně-správních opatření v území

–

3.5 Návrhy na regulaci rekreačního a sportovního využívání území veřejností

Území je významnou součástí městské zeleně, regulační opatření však v území nejsou nutná, protože k poškozování území v současnosti nedochází.

3.6 Návrhy na vzdělávací a osvětové využití území

Byla by vhodná informativní tabule o popisu území a předmětu ochrany i fragmentů společenstev společně s pokyny k chování v území.

3.7 Návrhy na průzkum či výzkum a monitoring předmětu ochrany území

- vhodné by bylo provedení inventarizačního botanického průzkum
- případně vypracování odborného posudku či konzultací, zda je potřeba řešit odstranění zasucení v patě skal, či není potřeba

4. ZÁVĚREČNÉ ÚDAJE

4.1 Předpokládané orientační náklady hrazené orgánem ochrany přírody podle jednotlivých zásahů (druhů činností)

Druh zásahu (činnost)	Odhad množství (např. plochy)	Četnost zásahu za období plánu péče	Orientační náklady za období platnosti plánu péče (Kč)
obnova pruhového značení a údržba cedulí se státním znakem	v délce 367 m; 2 × tabule	2 ×	8 000,-
informační tabule o území	1 ×	1 ×	15 000,-
výřez dřevin z výchozů	837 m ²	5 ×	80 000,-
sečení travních ploch 2 × ročně	900 m ²	20 ×	60 000,-
Zatravnění regionální směsí + narušení drnu	900 m ²		10 000,-
Náklady celkem (Kč)			173 000,-

4.2 Použité podklady a zdroje informací

- CULEK M. [ed.] a kol. (1995): Biogeografické členění České republiky, Enigma PRAHA.
- CULEK M. [ed.] a kol. (2005): Biogeografické členění České republiky II. – AOPK ČR, Praha.
- DEMEK J. et al. (1987): Hory a nížiny-zeměpisný lexikon ČSR. ACADEMIA Praha.
- DOSTÁL J. (1958): Klíč k úplné květeně ČSR. Československá akademie věd, Praha 1958
- FARKAČ J., KRÁL D. (2000): Návrh na sledování organismů a managementu ve zvláště chráněných územích hlavního města Prahy. - Ms., uloženo na OOP Magistrátu hl. m. Prahy.
- GRULICH V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. Preslia, 84(3): 631–645.
- GRULICH V. a CHOBOT, K. (2017): Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Cévnaté rostliny. Příroda, 35: 1–178.
- JUŘIČKOVÁ L. (1995): Měkkýší fauna velké Prahy a její vývoj pod vlivem urbanizace. – Natura Pragensis, 12: 1–212, Praha.
- HORNÝ R. et al. (1958): Geologická mapa
- CHYTRÝ M., KUČERA, T., KOČÍ M., GRULICH V., LUSTYK P. (eds) (2010): Katalog biotopů České republiky. 2. vydání, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha, p. 445
- CHYTRÝ M. (2007): Vegetace České republiky – 1. Travinná a keříčková vegetace, Academia.
- CHYTRÝ M. (2009): Vegetace České republiky – 2. Ruderální, plevelová, skalní a suťová vegetace, Academia.
- CHYTRÝ M. (2011): Vegetace České republiky – 3. Vodní a mokřadní vegetace, Academia.
- CHYTRÝ M. (2013): Vegetace České republiky – 4. Lesní a křovinná vegetace, Academia.
- KEROUŠ, K. (1996): Studie výskytu tříd Amphibia a Reptilia v letech 1986-1993. – Natura Pragensis, 13: 1-51, Praha.
- KRÁSA A. (2015): Ochrana saproxylického hmyzu a opatření na jeho podporu: metodika AOPK ČR. – 1. vyd. – Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, 2015. – 156 s.
- KUBÁT K. [ed.] (2002): Klíč ke květeně České republiky. – Academia, Praha.
- KUBÍKOVÁ J., LOŽEK V., ŠPŘIŘA P. a kol. (2005): Chráněná území ČR 2, Praha. Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR a EkoCentrum Brno, 2005. Květena České republiky:
- HEJNÝ S. & SLAVÍK B. [eds] (1988): Květena České socialistické republiky. – Vol. 1., Academia, Praha.
- HEJNÝ S. & SLAVÍK B. [eds] (1990, 1992): Květena České republiky. – Vols 2, 3., Academia, Praha.
- SLAVÍK B. [ed.] (1995-2000): Květena České republiky. – Vols 4-6., Academia, Praha.
- SLAVÍK B. & ŠTĚPÁNKOVÁ J. [eds] (2004): Květena České republiky. – Vol. 7., Academia, Praha.
- ŠTĚPÁNKOVÁ J., CHRTEK J. jun. & KAPLAN Z. [eds] (2010): Květena České republiky. – Vol. 8., Academia, Praha.
- MARHOUL P., TUROŇOVÁ D. (2007): Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000. AOPK 2007
- MATĚJKA K. (2016): Katalog péstebních opatření pro zvýšení biodiverzity lesů v chráněných územích. VÚHLM
- MÍCHAL I., PETŘÍČEK V. (1999): Péče o chráněná území, I. AOPK Praha 1999, 1–32
- MÍCHAL I., PETŘÍČEK V. (1999): Péče o chráněná území, II. AOPK Praha 1999, 1–32
- MIKYŠKA et al. (1968): Geobotanická mapa ČSSR 1. České země. – Praha
- MORAVEC J. et al. (1995): Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení. – Severočeská příroda, Litoměřice, 206 pp. ACADEMIA Praha.
- MORAVEC J., NEUHÄUSL R. et al. (1992): Přirozená vegetace hl. m. Prahy a její rekonstrukční mapa. – Academia, Praha.
- NEUHÄUSLOVÁ Z. a kol. (1968): Mapa potenciální přirozené vegetace
- NEUHÄUSLOVÁ Z., MORAVEC J. (1998): „Mapa potenciální přirozené vegetace ČR“, ACADEMIA Praha.
- POLENO Z., VACEK S. (2011): Pěstování lesů I. – Ekologické základy pěstování lesů
- POLENO Z., VACEK S. (2007): Pěstování lesů II. – Teoretická východiska pěstování lesů
- POLENO Z., VACEK S. (2009): Pěstování lesů III. – Praktické postupy pěstování lesů
- PRŮŠA E. (2001): Pěstování lesů na typologických základech. Lesnická práce: 1–593
- ŠPŘIŘA P., MAREK M. et al. (2000): Květena pražských chráněných území. – Praha.
- VÁVRA, J. (2004): Klasifikace zvláště chráněných území Prahy na základě rozboru jejich motýlí fauny. – Natura Pragensis 16, Studie o přírodě Prahy: 1–188.
- VESELÝ P. (2002): Střevlíkovití brouci Prahy (Coleoptera: Carabidae). (Die Laufkäfer Prags (Coleoptera: Carabidae)). Praha, 167 pp + CD (in Czech and German, English abstract).
- VÍTKOVÁ M. (2014): Management akátových porostů. Životné prostredie, 2014, 48, 2, p. 81–87.
- VLČEK V. et al. (1984): Zeměpisný lexikon ČSR Vodní toky a nádrže, Academia 1984.
- VRŠKA T., HORT L., ADAM D. et alii (2017): Metodika stanovení přirozenosti lesů v ČR“. Sylva Taroucy 2017
- ZAVADIL V., SÁDLO J., VOJAR J. (2011): Biotopy našich obojživelníků a jejich management. AOPK ČR
- ZIEGLEROVÁ (2008): Monitoring netopýrů na území Prahy

Web & data:

Ústřední seznam přírody (ÚSOP): <http://drusop.nature.cz/portal>

ČÚZK Nahlížení do katastru nemovitosti: <https://nahlizeniidokn.cuzk.cz>

Portál NATURA 2000: <http://www.nature.cz/natura2000-design3/hp.php>

Mapový portál AOPK ČR: <http://webgis.nature.cz/mapomat>

Mapový portál ÚHÚL: <http://geoportal.uhul.cz/OprlMap> a <http://geoportal.uhul.cz/mapy/mapylho.html>

LHO – lesní hospodářské osnovy: http://eagri.cz/public/app/uhul/ds_lho

ENVIS – informační servis o životním prostředí v Praze: [http://envis.praha-mesto.cz/\(2hqxto55zgjviuqtqfpl04rt\)/default.aspx?ido=4590&sh=-1768601381](http://envis.praha-mesto.cz/(2hqxto55zgjviuqtqfpl04rt)/default.aspx?ido=4590&sh=-1768601381)

GIS data:

– data hranic chráněných území poskytnutá OCP MHMP

– https://gis-aopkcr.opendata.arcgis.com/datasets/91b1bb5621ae40a58dfdccc4550e147a_2?geometry=-2.636%2C47.231%2C33.905%2C52.197

– <https://data.nature.cz/>

Česká geologická služba: <http://lokalita.geology.cz/246>

NDOP (Nálezová databáze ochrany přírody): <https://portal.nature.cz/nd/>

Konzultace, ústní sdělení:

Ing. Jiří Rom, OCP MHMP

4.3 Seznam používaných zkratek

Zkratky dřevin (DB, KL, OS, JIV...) použité v tabulkách a v textu odpovídají příloze č. 4 k vyhlášce Mze č. 84/1996 Sb. o lesním hospodářském plánování.

AOPK ČR – Agentura ochrany přírody a krajiny

JPRL – jednotka prostorového rozdělení lesa

IUCN – Mezinárodní svaz ochrany přírody a přírodních zdrojů
(*International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources*)

LHP – lesní hospodářský plán

KN – katastr nemovitostí

MO – místní organizace

MŽP – Ministerstvo životního prostředí ČR

OP – ochranné pásmo

OCP MHMP (dříve OOP MHMP) – Odbor ochrany prostředí
Magistrátu hl. m. Prahy

PDS – dřeviny přirozené dřevinné skladby

CDS – dřeviny cílové druhové skladby

PR – přírodní rezervace

PP – přírodní památka

SLT – skupina lesních typů

ÚSES – územní systém ekologické stability

ÚSOP – Ústřední seznam přírody

ZCHD – zvláště chráněné druhy

ZCHÚ, CHÚ – zvláště chráněné území

4.4 Plán péče zpracoval

Ing. Václav Kohlík

– specialista v oblasti ochrany přírody; e-mail: keptn@seznam.cz

Vypracováno v r. 2021; aktuální terénní šetření a průzkumy v průběhu roku 2021.

[Plán péče není dílem autorským, ale úředním podle § 3 písm. a) zákona č. 121/2000 Sb. (autorský zákon)]

5. PŘÍLOHY

Tabulky:

- Příloha T2 – **Popis dílčích ploch a objektů a výčet plánovaných zásahů v nich** (Tabulka k bodům 2.4.2, 2.4.3 a 2.4.4 a k bodu 3.1.2)

Mapy:

- Příloha M1 – **Orientační mapa s vyznačením území**
- Příloha M2 – **Katastrální mapa se zákresem ZCHÚ a jeho ochranného pásma**
- Příloha M3 – **Mapa dílčích ploch a objektů (dvě mapy)**

Fotografie:

- vybraná fotodokumentace na konci tohoto plánu péče
- fotodokumentace v počtu cca 30 fotografií na přiloženém CD

Protokol o způsobu vypořádání připomínek, kterým se zároveň plán péče schvaluje.

TABULKA T2 (k bodům 2.4.2, 2.4.3 a 2.4.4 a k bodu 3.1.2) – Popis dílčích ploch a objektů a výčet plánovaných zásahů v nich

Rámcové zásady péče a směrnice vizte kap. 3.1.1

označení dílčí plochy	název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
1	Skalní výchozy	0,0837	<p>Skalní výchozy tvořící hranu podél pozemku zámečku. Výška pásu výchozů se postupně zvyšuje až na cca 6–7 m. Ač jsou dřeviny pravidelně odstraňovány, v současné době se na nich vyskytují poměrně hojně nálety dřevin, které místy tvoří až zapojené nárosty (zvláště <i>Prunus spinosa</i> až 70 %, <i>Rosa canina</i>, <i>Rubus fruticosus</i> agg., <i>Prunus cerasifera</i>, <i>Acer platanoides</i>, <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>) – je nutné silné odstranění náletů i části vzrostlých stromů.</p> <p>Zda byla někdy v minulosti odstraňována suť z úpatí výchozů zřejmě není známo? Zasucení paty výchozů v J části je cca od 0,5–1,5 m. Nejvíce je patrné v „zářezech“ mezi vypreparovanými skalami vystupujícími ze stěny, kde osypy tvoří větší „haldy“.</p> <p><i>společenstva</i>: na horním okraji a plošinách skalních výchozů se objevují náznaky zbytků společenstva kostřavových trávníků (úzkolistých suché trávnický svazu <i>Festucion valesiaca</i>; T3.3D Úzkolisté suché trávnický) s <i>Festuca valesiaca</i>, <i>Dianthus carthusianorum</i> a <i>Sedum acre</i></p>	<p>Odstraňování dřevin: Je nutné silné a plošné odstranění všech dřevin i většiny vzrostlých stromů z výchozů skal, a zvláště z horních plošin s fragmenty xerothermní vegetace. Výchoz pod věží udržovat i po stranách bez dřevin (cca až 6 m) – dostatečné osvětlení xerothermních společenstev</p>	1	– X.–III. (VIII.–IX.) – akát VI. (navrtávání)	1 × za 2 roky
				<p>Snížení zasucení u paty stěn výchozů v jižní části: Rozhodnout (popis vizte kap. 2.5c), zda provést jeho snížení – otázkou je, jak moc – jaký je stav skal pod současným zasucením/terénem. Minimálně by bylo vhodné odstranit zazeněné osypy pod zářezy, kterými padá suť dolů až horní hrany a tvoří jakési haldy v patě. Na odstranění suti může navázat případná obnova travních ploch s výsevem regionální směsí „Pražská směs“</p>	3	lépe ve vegetačním klidu	dle potřeby
2	Travní porosty	0,09	Travní porosty pod výchozy ruderálního charakteru. V současné době pravidelně sečené plochy (2 × ročně). Je zde relativně frekventovaná průchozí oblast a vede zde cyklostezka, takže údržba má vedle udržovacího managementu i estetickou funkci	<p>Sečení travních ploch: Pravidelné sečení travních ploch v území. V rámci seče travních porostů je vhodné též, dle potřeby, vysečení horních ploch výchozů v rámci péče o fragmenty xerothermní vegetace a její zlepšování</p>	1	VI.–VIII.	2 × ročně
				<p>Dále by bylo vhodné zlepšení/obnova druhového složení travních porostů s využitím regionálního osiva „Pražská směs“ – lze dosévat či vysévat na stržený drn</p>	3	–	–

označení dílčí plochy	název	výměra (ha)	stručný popis charakteru plochy nebo objektu a dlouhodobý cíl péče	doporučený zásah	naléhavost	termín provedení	interval provádění
3	Porosty lesního charakteru	0,1180	Porosty lesního charakteru (lze řadit do biotopu „L4 Suťové lesy“) jsou ve velice zarostlém až „pralesovitém“ stavu dlouhodobě neudržované. Ve složení dominuje javor mléč (<i>Acer platanoides</i>) 75 % a jeho silné zmlazení, habr obecný (<i>Carpinus betulus</i>) 10 %, trnovník akát (<i>Robinia pseudoacacia</i>) 10 %, javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>) 5 %, hojně břečťan popínavý (<i>Hedera helix</i>). Není zde nutné zasahovat a je možno ponechat spontánnímu vývoji s výjimkou odstranění akátu společně s důslednou likvidací jeho zmlazení (do takto zapojeného porostu se již nedostane)	Není zde nutné zasahovat a je možno ponechat spontánnímu vývoji s výjimkou odstranění akátu společně s důslednou likvidací jeho zmlazení (do takto zapojeného porostu se již nedostane)	–	–	–

naléhavost – stupně naléhavosti jednotlivých zásahů pro období platnosti plánu péče se uvádí podle následujícího členění:

- 1. stupeň** – zásah nutný (nelze odložit, je nutný pro zachování předmětu ochrany)
- 2. stupeň** – zásah potřebný (jeho neprovedení neohrožuje existenci předmětu ochrany, zhorší však jeho kvalitu)
- 3. stupeň** – zásah doporučený (odložitelný, jeho neprovedení neohrožuje existenci ani kvalitu předmětu ochrany v období platnosti plánu péče, jeho provedení však povede k jeho zlepšení)

